MOTOR MOYLARINING TARKIBI VA ULARNING ISHLASH SHAROITLARI

Bazaviy moy olish uchun foydalanilgan birlamchi ashyo boʻyicha motor moylarini *mineral moylar*ga (neftni qayta ishlab olishadi) va *sintetik moylar*ga (kimyoviy usullar bilan olishadi) ajratishadi.

Mineral moylar neftdan distillyatsiyalash va rafinirlash yoʻli bilan tayyorlanadi. Mineral asosdan tashqari bu motor moylari tarkibida prisadkalar kompleksi boʻladi, ular har xil yuklar va haroratlarda moylovchi xossalar saqlanib qolishiga xizmat qiladi, dvigatel detallarini korroziyadan saqlaydi hamda moy bugʻlanishini va soʻxta hosil boʻlishini kamaytiradi.

Mineral moylarni ularning kimyoviy tarkibi oltingugurt miqdori va qovushqoqligi boʻyicha (5 mm²/s dan 700 mm²/s gacha boʻlishi mumkin) *parafinli*, *naftenli* va *aromatik mineral* moylarga farqlashadi. Parafinli moylar qimmatroq turadi, chunki ularni qayta ishlashga koʻproq sikllar talab qilinadi.

Sintetik moylar neftli asosga ega, lekin ular boshqa usullar bilan tayyorlanadi. Sintetik moylar issiqlik kuchlanganligi yuqori va konstruktiv talablari qat'iy, aylanishlar soni maksimal boʻlgan zamonaviy dvigatellar uchun ishlab chiqilgan. Ishlab chiqish uchun xom-ashyo tabiiy gazdan olinadi, bu esa sintetik motor moyi narxini bir necha marta oshiradi.

Sintetik motor moylari mineral motor moylariga nisbatan bir qancha afzalliklarga ega. Birinchidan, sintetik moylar tarkibida amalda qorishmalar qoldiqlari boʻlmaydi, ikkinchidan, berilgan xossalarga ega boʻladilar, uchinchidan esa, yuqori va tez oʻzgaruvchi haroratlar ta'siriga chidamli boʻladi.

Bir xil sharoitda mineral motor moylari nisbatan tez ishdan chiqadi, bunda soʻxta hosil qila boshlaydi. Sintetik moylar uzoq vaqt davomida oʻzining strukturasi va xossalarini saqlaydi.

Lekin sintetik moylar mineral moyga nisbatan 1,5...2,0 marta qimmat boʻladi, agar motor chegaraviy rejimlarda ekspluatatsiya qilinmasa, mineral moydan foydalangan ma'qul. Shuni yodda tutish kerakki, mineral va sintetik moylarni bir-biri bilan aralashtirib boʻlmaydi.

Mineral moylar ogʻir, qovushqoq neft fraksiyalari boʻlib, qaynash harorati 350 °C dan yuqori, zichligi 820...950 kg/m³, suvda deyarli erimaydi.

Neft moylari 20...70 uglerod atomlari boʻlgan uglevodorod molekulalaridan tarkib topib, molyar massasi 250 dan 1000 va undan kattagacha boʻladi.

Bazaviy neft moylari olinish usuli boʻyicha uch turga boʻlinadi: *distillyat moylar* – mazut haydalganda ajraladaigan alohida distillyatlarni tozalash yoʻli bilan olinadi; *qoldiq moylar* – gudron qayta ishlanganda hosil boʻladigan qoldiqlarni tozalash yoʻli bilan olinadi va *aralash (kompaundlangan) moylar* – distillyat va qoldiq moylar aralashmasidan tarkib topadi.

Bazaviy moy qovushqoqlikning berilgan qiymati boʻyicha tanlanadi: qovushqoqligi kam boʻlgan motor moylari uchun distillyat moylardan, oʻrtacha qovushqoqliklari uchun aralash va katta qovushqoqliklari uchun qoldiq bazaviy moylardan foydalanishadi. 100 °C da distillyat moylar qovushqoqligi 11 mm²/s dan kam, qoldiq moylarniki – 15...22 mm²/s oraligʻida boʻladi.

Neft moylarining qator ahamiyatli xossalari ularninig guruhiy tarkibiga bogʻliq; guruhiy tarkib neft qazib olingan joyga va neft mahsulotlarini qayta ishlash texnologiyasiga bogʻliq. Qovushqoqligi bir xil, lekin nefti turli joylardan qazib olinagan neft moylarining xossalari bir xil boʻlmaydi, ularni tenglashtirish uchun turli prisadkalar har xil miqdorda qoʻshiladi.

Motor moylaridan foydalanishninig effektivligini uning xossalarini ishchi jarayonlar borishi sharoitlari va dvigatel konstruksiyasining xususiyatlari bilan moslab optimallashtirish imkoniyati belgilaydi.

Dvigatel ishlayotganda motor moyiga yuqori haroratlar va bosimlar havo kislorodi muhitida hamda suv va begona aralashmalar ta'sir qiladi. Moy ishchanligi qobiliyatiga harorat eng kuchli ta'sir oʻtkazadi.

Moyga dvigateldagi harorat ta'sirini tahlil qilish uchun uch harorat zonalariga boʻlish qabul qilingan:

yuqori haroratli zona – yonish kamerasini toʻsuvchi yuzalar (metall yuzalarining harorati 800 °C gacha);

oʻrta haroratli zona – porshen (butunicha), shatunning yuqori qismi, silindr devorlari (metall yuzalarining harorati 400 °C gacha);

past haroratli zona – karter, tirsakli val (shatun va oʻzak podshipniklarida eng katta harorat 230 °C gacha).

Ushbu zonalarning har biri ma'lum, boshqa zonalardan oʻzgacha, moyning ish rejimi, unga mexanik va termokimyoviy ta'sir bilan tavsiflanadi, demak motor moylari xossalariga qoʻyiladigan talablar ham har xil boʻladi.